

2023

Så var det dags igen. Alltid är det lika svårt i början av ett nytt år, att komma ihåg att skriva rätt årtal. Det kan ta månader och så där framemot påsk brukar det fungera någorlunda. Så här i början har man ju alltid önskningar, att det nya året kommer att bli bra och kanske bättre än det som nyss passerat. Vi skall vara tack-samma att vi bor i Sverige och hur det kunde bli så, att just vi skulle födas här i landet.

När vi tittar i backspegeln kan vi vara glada för att pandemin nästan är över. Fortfarande finns smittorisen här, men vi kan umgås nästan som förr. Det känns som att det där Coronaviruset är något vi nästan har glömt att det fanns, och ser man någon som bär munskydd hajar man nästan till. Var det så det var. Ock nu är det nytt virus på intågande, inte så farligt, men ändå. Det har fått namnet Kraken efter det nordiska havsmonstret som drog ned skeppen i djupet.

På nyårsnatten var det många som önskade varandra gott nytt och lovade att förändra sina vanor, men redan på nyårsdagens morgon fick flera ångest över vad dom lovat. Första månaden brukar löften uppfyllas någorlunda, men sedan är det fritt fall. Alla möjliga ursäkter tas fram för att slippa infria sina nyårslöften.

Sa jag verkligen att jag skulle gå 5 km varje dag? Det var väl bara om det var tjugo grader varmt och vindstill, eller Skulle jag ta en kaka mindre till elvakaffet? Jag sa väl: Jag skall ta mindre än fem kakor till kaffet. Så måste jag ha sagt. Bara några av de nyårslöftesbrott som kommer.

På tal att skylla ifrån sej. Fotbollsspelare är mästare på detta. Har sett en del på världsmästerskapet som gick i Qatar före jul. Det spelar ingen roll vilken nation som spelaren kommer ifrån. Alla ser lika oskyldiga ut vid utdelandet av gula kort och frisparkar. Jag gjorde väl inget, hur kan du tro detta. Ock detta att se ut som dom skadat sej. Man kan tro att både armar och ben är avsparkade. Där ligger dom och vrider sej av smärta, men i nästa sekund är dom uppe och springer igen som om inget hade hänt.

Några som det är synd om på fotbollsmatcher är ju domarna. Har dom väl dömt något skall detta granskas på bild. Å alla spekulationer från pressen. Domarna är ju inte mer än människor och alla kan ju göra fel. Bort med bildkollar. Det som är dömt, är dömt.

Med vintern hör ju skidtävlingar till. På många ställen kör dom tävlingar trots att det inte finns någon snö. Skall vi ha dessa tävlingar nu när alla skall spara på energi och värna om miljön. En gimmick som har blivit är att när mållinjen väl ha korsats kastar sej skidåkarna ned i snön, helt slut. Har svårt att tro att dagens skidåkare har tagit ut sej mer än dom gjorde för något tiotal år sedan. Att lägga sej ned med en svettig kropp på kall snö är inte bra och därför planerar skidförbunden att inhandla madrasser från IKEA som utgått ur sortimentet, att lägga ut i målområdet med tanke på skidåkarnas hälsa.

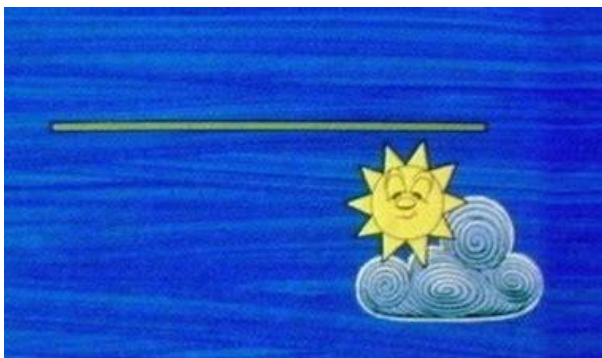
Längdskidåkning var förr en vacker sport och är väl fortfarande, men om man såg söndagens tävling i att ta sej upp för en slalombacke fallerar allt det vackra. Det blir som ICA:s reklam på TV. Löjligt och ingen fattar något.

I många hus börjar nu julgranen se ledsen ut. Vid minsta nysning i närheten av trädet dråsar det hinkvis av barr ned på golvet. Kulorna börjar att glida av sina grenar och rulla utöver golvet och ändå fick granen 5 magnecyltabletter i vattnet när den sattes in. Detta hjälpte föga. Skall kanske pröva med socker nästa år. Denna gran är bortom all hjälp. Gäller bara att få ut den på bästa sätt så att inte hela huset blir fullt av barr. Ock hur noga man än suger upp barren finns det alltid kvar några till långt fram på sommaren. Julen som nyss passerat var den sämsta ut arbetarperspektiv, hädanefter blir det bara bättre.

Elpriset är ett samtalsämne som alla pratar om. Förr talade man ju alltid om väder och vind, men nu är det el som gäller. Vilka lampor har du släkt? Har du skaffat ledlampor överallt? Jag har bundet avtal- har inte du? Det som förr var en naturlig del av vårt samhälle har nu blivit en bristvara. Folk har inte längre råd att värma upp sina hem och koka sin mat. Så här går det när allt skall avregleras och läggas ut på privata företag. Se på SJ. Förr gick tågen i tid, nu går dom varken i tid eller otid. Ock dom gamla telefonlinjerna. Då gick det att ringa om strömmen försvann, försök med det i vår nya fibertid.

Vi som är medlemmar och får KvilleSenioren har ju kommit upp i en ålder då det behövs mediciner av olika slag för att hålla sej på benen. En del levereras i kartor, andra i burkar. Har lite funderingar över det dom gör reklam för på TV. Att medicinen kommer hem till dej. Hur får man en burk igenom ett brevinkast i en dörr till en lägenhet? När man öppnar en ask med nya mediciner brukar det bli så att man nästan alltid öppnar i fel ände. Alltid där bruksanvisningen ligger, så man får lägga igen fliken och vända på asken och öppna motsatta sidan. Att dom kan få plats med så mycket text på biverkningar, som inte många orkar med att läsa och skulle man till äventyrs försöka att veckla ihop papperet och stoppa ned det i asken igen är detta omöjligt. Den lilla tunna pappersremsan utvecklar sej till en flera decimeter stort ark. Det är som man säger: Det är lättare att lära sej spela dragspel än att försöka veckla ihop en bilkarta.

Redan märks det att dagarna blir längre och solen orkar lite högre upp på himlen när den väl syns. Några extra minuter var dag kan vi njuta av ljuset och se fram emot en vår om den än är mycket långt borta.

Ta hand om varandra och välkomna på våra möten och sammankomster under våren hälsar Leif i Bottna